

Píseň k sv. Anežce

T: J. Zahradníček 1953 - 1955

N: Zd. Pololánik 2009

Vstup

1. Spa-ni-lá se-stro ka-te-drál, li-li-e-z ro-du Vá-cla-vo-va,
ru-ku tvou žá-dal mno-hý král, ne-vě-sto krá-sná cí-sa-řo-va.
Ty pr-sten od nich ne-vza-las,
ji-nam tě vá-bil sr-dce hlas za Kri-stem Pá - nem, tvým
že - ni - chem ne - be - ským.

2. Květ nejkrásnější mladosti, / na čele září diadému, / s veselou myslí,
s lehkostí / položila jsi k nohám jemu. / Ze světa, v kterém spatřilas / očima
mládí tolik krás / k Bohu, jenž skrytý jest, / vedla tě cesta cest.

Před evangeliem

3. Aleluja

Obětní průvod

4. Jak Abrahám vždy k oběti / to nejdražší mít připraveno. / Pro Boha
všechno strpěti, / pro druhé srdce otevřeno, / jak fortna tvého kláštera /
pro utrpení veškerá, / pro žal všech béd a ran / byla vždy dokořán.

5. Také my v strachu, v bídě své / spěcháme k tobě z dálky věků. / Nevěra
proti Bohu štvě / a krutě mstí se na člověku. / Pomoz nám časů těžkosti /
nést s Františkovou radostí, / ať pokoj Páně s ní / nám srdce naplní.

Přijímání

6. Vyvolila sis chudobu, / duchovní dcero Prostáčkova, / tu pravou boží
podobu, / již Spasitel nám ukazoval / zbavený všeho ve chvíli, / kdy nahého
jej přibíli / na kříž, kde takto zdrán / visel všech věcí Pán.

7. Nic nechceš mít. Však ani stín / ničeho nechceš také nabýt. / S ramenou
spad ti hermelín / a oblékáš si hnědý hábit, / královská dcero bez věna /
se svatou Klárou spřízněná / chudobou nebeskou, / řeholí přísnou svou.

Závěr

8. Svatého Rufa smutné dny / zas vracejí se v kalendáři. / Čas braniborský
plný tmy / doléhá na nás se žaláři. / Světice z krve královské, / bez krále jsou
zas Čechy tvé, / království božího / vypros nám sladké jho.

9. Ať potomstvo tvé nehodné / v soužení svém se rozpomene, / že národy
jsou svobodné / jen v dílo boží zapřažené. / Jako ty každým dechem svým /
sloužilas Bohu především / a pána žádného / neznala nad něho.